

CONVENȚIA O.I.M. (NR. 111) PRIVIND DISCRIMINAREA ÎN DOMENIUL FORȚEI DE MUNCĂ ȘI EXERCITĂRII PROFESIEI*

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii,

Convocată la Geneva de către Consiliul de Administrație al Biroului internațional al muncii, reunită la 4 iunie 1958, în cea de-a patruzeci și doua sesiune;

După ce a decis să adopte diverse propuneri referitoare la discriminarea în materie de angajare și profesie, problemă ce constituie cel de-al patrulea punct de pe ordinea de zi a sesiunii;

După ce a decis că aceste propuneri vor lua forma unei convenții internaționale;

Considerând că Declarația de la Philadelphia afirmă că toate ființele umane, oricare ar fi rasa lor, credința sau sexul lor, au dreptul de a aspira la progresul material și dezvoltarea spirituală în libertate și demnitate, în securitate economică și cu șanse egale;

Considerând, mai mult, că discriminarea constituie o violare a drepturilor enunțate în Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptă, în a douăzeci și cincea zi a lunii iunie o mie nouă sute cincizeci și opt, Convenția următoare, care va fi denumită Convenția privind discriminarea (angajare și profesie), 1958.

ARTICOLUL 1

1. În scopul prezentei Convenții, termenul „discriminare“ cuprinde:

a) orice deosebire, excludere sau preferință fondată pe rasă, culoare, sex, religie, opinie politică, ascendență națională sau origine socială, care are drept scop să distrugă sau să alterneze egalitatea de șanse sau de tratament în materie de angajare sau de profesie;

b) orice altă deosebire, excludere sau preferință care are drept consecință să distrugă sau să altereze egalitatea de șansă sau de tratament în materie de angajare sau de profesie, care ar putea fi specificată de membrul interesat după consultarea organismelor reprezentative ale celor ce angajează și a lucrătorilor, dacă există, și alte organisme corespunzătoare.

2. Deosebirile, excluderile sau preferințele fondate pe calificările cerute pentru un post nu sunt considerate ca discriminări.

3. În sensul prezentei Convenții cuvintele „angajare“ și „profesie“ acoperă accesul la formarea profesională, accesul la muncă și al diferite profesii, precum și condițiile de angajare.

ARTICOLUL 2

Orice membru pentru care prezenta Convenție este în vigoare se angajează să formuleze și să aplice o politică națională ce vizează să promoveze, prin metode adaptate împrejurărilor și obiceiurilor naționale, egalitatea de șanse și de tratament în materie de angajare și de profesie, în vederea eliminării oricăror discriminări în această materie.

* Adoptată de Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii în cea de-a patruzeci și doua sesiune la 26 noiembrie 1968.

România a ratificat Convenția prin Decretul nr. 284, publicat în „Buletinul Oficial al României“, partea I, nr. 81, din 6 iunie 1973.

ARTICOLUL 3

Orice membru pentru care prezenta Convenție este în vigoare trebuie, prin metode adaptate împrejurărilor și obiceiurilor naționale:

a) să se străduiască să obțină colaborarea organizațiilor celor ce angajează și ale lucrătorilor și altor organisme corespunzătoare pentru a favoriza acceptarea și aplicarea acestei politici;

b) să promoveze legi și să încurajeze programe de educație proprii pentru a asigura această acceptare și aplicare;

c) să abroge orice dispoziție sau practică administrativă care sunt incompatibile cu politica respectivă;

d) să urmărească politica respectivă în ceea ce privește angajările supuse controlului direct al unei autorități naționale;

e) să asigure aplicarea respectivei politici în activitățile serviciilor de orientare profesională, de formare profesională și de plasare, supuse controlului unei autorități naționale;

f) să indice, în rapoartele sale anuale privind aplicarea Convenției, măsurile conforme acestei politici și rezultatele obținute.

ARTICOLUL 4

Nu sunt considerate drept discriminări măsurile care afectează o persoană care face în mod individual obiectul unei suspiciuni legitime că se dedă la o activitate care ar prejudicia securitatea statului sau despre care s-a stabilit că se dedă în fapt la o asemenea activitate, în măsura în care persoana respectivă are dreptul de a face recurs la o instanță competentă, stabilită potrivit practicii naționale.

ARTICOLUL 5

1. Măsurile speciale de protecție sau de asistență prevăzute în alte convenții sau recomandări adoptate de Conferința internațională a muncii nu sunt considerate ca discriminări.

2. Orice membru, poate, după consultarea, acolo unde există, a unor organizații reprezentative a celor ce angajează sau a lucrătorilor, să definească ca nediscriminatorii orice alte măsuri speciale, destinate să țină seama de nevoile speciale ale unor persoane față de care o protecție sau o asistență specială este necesară pentru motive ca sexul, vârsta, o individualitate, sarcini de familie sau nivelul social sau cultural.

ARTICOLUL 6

Orice membru care ratifică prezenta Convenție se angajează să o aplice teritoriilor nemetropolitane, conform dispozițiilor Constituției Organizației Internaționale a Muncii.

ARTICOLUL 7

Ratificările formale ale prezentei Convenții vor fi comunicate Directorului general al Biroului internațional al muncii și înregistrate de el.

ARTICOLUL 8

1. Prezenta Convenție nu va lega decât membrii Organizației Internaționale a Muncii a căror ratificare a fost înregistrată de către Directorul general.

2. Ea va intra în vigoare după douăsprezece luni de la ratificările a doi membri, înregistrate de Directorul general.

3. În continuare, această Convenție va intra în vigoare pentru fiecare membru la douăsprezece luni după data la care ratificarea a fost înregistrată.

ARTICOLUL 9

1. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție o poate denunța la expirarea unei perioade de zece ani de la intrarea în vigoare inițială a Convenției, printr-un act comunicat Directorului general al Biroului internațional al muncii și înregistrat de el. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea ei.

2. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție, care într-un an de la expirarea perioadei de zece ani menționat în paragraful precedent nu se va folosi de posibilitatea de a o denunța așa cum prevede prezentul articol, va fi legat pentru o nouă perioadă de zece ani și, în continuare, va putea denunța prezenta Convenție la expirarea fiecărei perioade de zece ani în condițiile prevăzute de prezentul articol.

ARTICOLUL 10

1. Directorul general al Biroului internațional al muncii va notifica la toți membrii Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor și denunțurilor care îi vor fi comunicate de către membrii Organizației.

2. Notificând membrilor Organizației înregistrarea celei de a doua ratificări care i-a fost comunicată, Directorul general va atrage atenția membrilor Organizației asupra datei la care prezenta Convenție va intra în vigoare.

ARTICOLUL 11

Directorul general al Biroului internațional al muncii va comunica Secretarului general al Națiunilor Unite, în scopul înregistrării, conform articolului 102 al Cartei Organizației Națiunilor Unite, informații complete cu privire la toate ratificările și toate actele de denunțare pe care le-a înregistrat conform articolelor precedente.

ARTICOLUL 12

De fiecare dată când va considera necesar, Consiliul de administrație al Biroului internațional al muncii va prezenta Conferinței generale un raport asupra aplicării prezentei Convenții și va examina dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii ei totale sau parțiale.

ARTICOLUL 13

1. În cazul în care Conferința ar adopta o nouă convenție de revizuire totală sau parțială a prezentei Convenții și dacă noua Convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un membru a noii convenții de revizuire va antrena deplin drept cu ignorarea articolului 9 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei Convenții, sub rezerva că noua Convenție de revizuire să fi intrat în vigoare;

b) începând de la data intrării în vigoare a noii convenții de revizuire, prezenta Convenție va înceta să fie deschisă pentru ratificarea membrilor.

2. Prezenta Convenție va rămâne în orice caz în vigoare în forma și conținutul său pentru membrii care au ratificat-o și care nu vor ratifica convenția de revizuire.

ARTICOLUL 14

Versiunile franceză și engleză ale textului prezentei Convenții sunt egal autentice.